

BASKIN

1793 Fransız ihtilâlinin meşhur simalarından Madam Rolland idam edilmiye götürüldüğü sırada, halka dönüp şöyle haykırmıştı:

— Ey hürriyet! Senin namına ne cinayetler işlenmektedir!

Eski devrin baskın rezaletlerine şahit olup da, onları hatırlayanlar aynı şekilde:

— Ey ahlâk! Senin namına ne ke-pazelikler ihtiyar olunmuş!...

Diye bağırşalar yeridir.

Baskın, ona uğriyanlar kadar onu yapanlar için gerçekten aynı derecede züldü.

Esasen her zaman kayıt altında bulunan fuhuş o devirde de serbest de-ğildi. Erkekler, nefislerini tatmin

için bir takım yollar bulmuşlardı: Dört karı alabiliyor, bundan da başka sayısız odalıklara malik olabiliyorlardı. Ve buna kimsenin bir diyeceği olmuyordu. Ancak halî vakti yerinde olanların ihtiyar edebildikleri bu meşru şekil hattâ bunları dah bazan tatmin edemiyor, kaçamak yollar herkese yine daima açık bulunuyordu.

Meşhur opera kahramanı [Karmen] in dediği gibi: «Kanun tanımıyan bir çingene çocuğu» olan aşk, heves, o zaman da kadınlı erkekli bir çok kimseleri baştan çıkarıyor fiskü-fucura sevk ediyordu.

Bu gibi maceraların biraz da tehlikeli oluşu galiba heveskâriar için ayrıca bir teşvik yerine geçirdi.

Kapalı peçenin, inik şemsiyenin altında, babayani çarşafın içinde herhangi bir kadının ne derecelere kadar müsait olduğunu, hattâ genç ve yosma olup olmadığını seçebilmek de bir mesele idi. Bundan dolayı saatlerce, günlerce peşine düşülür, imkân olursa yavaş yavaş aşinalık tesis edilir, nihayet oturduğu yerin adresi alınır.

Oraya da sellemehüselâm gidilmez; eseriya mahalleli yatırsı namazında iken tenha sokağa usulca çık girilir, evin önünden geçilirken meselâ bir kibrit çakmak suretile, önceden kararlaştırılmış parola verilir, tekrar gerisin geriye dönerken aralanan kapıdan içeriye sessizce girilirdi.

Burada, aşkın ekseriya sukutu hayale uğradığı da vaki idi. Sokakta giyimli kuşamlı iken, dönmüş gözlerle ahû görünen dildâdenin kartaloz bir hatun suretinde tezahür eylediği olurdu.

Hattâ, kendisine pek fazla musallat olan herifi kasden evine davet ederek ona bir temiz dayak attırmak suretile ders veren kadımlar da vardı. Onun için, herhangi bir davete ihtiyat ve teenni ile icabet eylemek lâzımdı.

Sonra asıl ve en büyük tehlike, baskına uğramak, karakollarda sürüklenmek, rezil ve rüsvay olmak veya hut ki, yakalanmamak için kaçarken düşüp bir tarafını kırmak tehlikesi idi.

Mahalle halkı, hafifmeşrep kadınları çarçabuk sezer, tecessüs ve tarassut ederlerdi. Üstlerine vazife olmadığı halde mahza mahallenin namusunu korumak maksadile, kendi odasındaki işığı söndürdükten sonra cumbaya geçip de karışık evi gözetliyen karılar, işsiz güçsüz erkekler, hâsüt delikanlılar bulunurdu.

İşte bunlardan bir tanesi, o eve bir yabancıyı girdiğini farkederek etmez, sokağa fırlar, evin etrafına bir gözcü koyduktan sonra imamla muhtardan başlıyarak mahallenin bütün ile-ri gelen erkeklerini ayaklandırdı.

Memlekette, her meskeni taarruzdan masun gösteren bir kanun varmış veya yokmuş, kimin umurunda? Şahsın hürriyeti, amelden hanidir sakıt olup ancak resmi salnamelerin baş tarafında mevki muhafaza eden «Kanunu esası» de tasrih edilmiş ise de halkın indinde bu bir kuru lâftan ibaret..

Gecenin karanlığında bir kalabalık kafiye, o sokakta oturanları velvele-ye vererek, uykularından uyandırıp pencerele üşüştürerek fuhuş evinin tâ kapısına dayanırdı.

Tokmağı hızlı hızlı vururlar, ve şayet açan olmazsa, kapıyı omuzlayıp cümbür cemaat içeriye dalarlardı.

Lâkin kadımla erkeğin suç üzerinde yakalandıkları nadiren vaki idi. Zira ikisi de zenaatlarında kaşarlanmış, tecrübe sahibi ve her türlü tedbiri önceden almış olurlardı.

Kadım kapıyı açmakta gecikir, zan-parasını evin öbür cephesindeki pencereden tahtaboşa, oradan da bahçeye aşırıya vakit bulur, neden sonra, tatlı uykusundan uyandırılmış gi-

bı gelenlere sitemli sözlerle çıkışırdı. Onlar da eve girip her tarafı boşu boşuna aradıktan sonra, mahcup mahcup, özürler diliyerek dönerlerdi.

Bir de, meşhur bir meddah fıkrasında olduğu gibi kurnaz ve yüzsüz zanparalara da rasgelinirdi:

Bunlardan bir tanesi böylece bir baskına uğramış. Tam içeride, rakı sofrasının yanında zevkü safaya dalmış iken mahalleli, imam başta olduğu halde kapiya dayanmışlar.

Zanpara şaşırmış. Kalkmış, her tarafı dolaşmış, bakmış ki, saklanacak bir delik, kaçacak bir gedik yok; aklına şeytancasına bir çare gelmiş. Yanındaki kadına:

— Ört başını! demiş, ve benimle şu pencereye gel!

— Aman efendi! ne yapıyorsun? Bizim mahalle halkı edepsizdir.

— Sen karışma! Onlar edepsiz ise, ben onlardan daha edepsizim!

Çıkışlar ikisi birden pencereye... Oradan herif kalabalığa seslenmiş:

— Ne var? Ne istiyorsunuz?

Aşağıdan, hiddetli bir cevap yükselmiş:

— Utanmaz! hayâsız! Daha da soruyor. İn aşağı, habis!

— Niçin ineyim? Burası benim evim. Bu hatun da ayalım.

— Nasıl?

— Basbayağı! [Kadına dönüp sormuş] Allahın emri ile bana varıyor musun?

— Varıyorum!

— Ben de seni alıyorum. Ağalar da madem zahmet etmişler, şahit olsunlar!

Vaziyet şeriate uygun. Baskına gelenlerin ağızları açık kalmış. Sümsük sümsük, geldikleri gibi dönüp gitmişler.

Gelgelelim bunu beceremiyenlerden nicesi, ahlâk uğuruna, pestilleri çıkıncıya kadar dayak yemişlerdir!

- SAHIT
- SABIR
- MAK
- TAKAK
- 'ODET
- MIRAS
- LOKMAN
- IBRAHIM
- VASIYET

- AHID
- ADL
- MAL
- YETIM
- KATIL
- FUHUJ
- SIRK
- HSHAN

١٠٧-٦٩-٢

اسم الرسالة : الوصية في القرآن الكريم (دكتوراه).
إعداد الطالب : أنس بن جميل طيارة.
إشراف : الأستاذ سيد أحمد صقر.
تاريخ الرسالة : ١٤٠٠ هـ - ١٩٨٠ م.
مباحث الرسالة : تشمل الرسالة مقدمة وتمهيداً ويايين وخاتمة.

ذكر الطالب في المقدمة معنى الوصية لغةً واصطلاحاً، وفي التمهيد تحدث عن الوصية في الكتب السماوية، والوصية عند العرب قبل الإسلام.

أما الباب الأول: «الوصية في القرآن الكريم» فيشمل تسعة فصول:

الأول في بيان الآيات التي ذكرت فيها «الوصية»

الثاني: في وصية إبراهيم.

الثالث: في وصية لقمان.

الرابع: الوصية قبل نزول آية الموارث.

الخامس: آيات الموارث.

السادس: الوصية بالعدة.

السابع: الوصية عند الإطلاق.

25 OCAK 1993

الثامن: الوصية بالإشهاد.

التاسع: التواصي بالحق والصبر والمرحمة.

أما الباب الثاني: وصايا موضوعية، ويشمل تمهيداً وستة فصول.

أما التمهيد فقد بين فيه المراد بالوصايا الموضوعية.

- وأما الفصل الأول ففي النهي عن الشرك، تبيين الشرك وأصناف الشركين، ومنهج القرآن في ابطال الشرك.

- وأما الفصل الثاني: ففي الأمر بالإحسان إلى الوالدين وبرهما.

- والفصل الثالث: النهي عن الدنو من الفواحش، بحث ومعنى الفاحشة، النهي عن قتل الأولاد، النهي عن القتل، صيانة مال اليتيم، العدل والوفاء، التمسك بالكتاب والسنة.

وأما الخاتمة فقد لخص فيها ما توصل إليها من نتائج، ومنها:

أ - الوصية معروفة عند اليهود والنصارى، وقد ذكرت في العهد القديم.

ب - كانت المرأة في الجاهلية تعتد سنة كاملة بعد موت زوجها، تعيش في بيت حقير، لا تغتسل ولا تنتظف، وقد هذب الإسلام ذلك جميعه.

ج - الوصية لوارث منسوخة بآيات الموارث، ويقول ﷺ: «لا وصية لوارث».

د - يجب العدل بين الناس، وحفظ حقوقهم المادية والمعنوية.

هـ - يجب التمسك بالكتاب والسنة، وترك البدع والأهواء.

188395

TÜRK HUKUK TARİHİNDE ZİNA SUÇU

fokus

Nevin Ünal Özkorkut

Türkiye Diyanet Vakfı İslam Araştırmaları Merkezi Kütüphanesi	
Dem. No:	188395
Tas. No:	347.21 ÖZK:T.

Türk Hukuk Tarihinde Zina Suçu

Nevin Ünal Özkorkut

Kapak ve Sayfa Düzeni: Leyla Çelik

Baskı

Desen Ofset A. Ş.

Birlik Mah. 448. Cad. 476. Sk. No: 2

Çankaya / ANKARA Tel: (312) 496 43 43

©Siyasal Kitabevi Tüm Hakları Saklıdır.

Nisan 2009, Ankara

ISBN No: 978-605-5782-08-5

Siyasal Yayın-Dağıtım

Şehit Adem Yavuz Sok. Hitit Apt. 14/1

Kızılay-Ankara

Tel: 0 (312) 419 97 81 pbx

Faks: 0 (312) 419 16 11

Yerebatan Cad. Salkım Söğüt Sok.

Keskinler İş Merkezi No: 8/505

Sultanahmet-Eminönü/İstanbul

Tel-Faks: (0212) 528 86 00

e-posta: info@siyasalkitap.com

http://www.siyasalkitap.com

T.C.
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
TEMEL İSLAM BİLİMLERİ ANA BİLİM DALI
DOKTORA TEZİ

F

149909

Fahri (060657)

İSLAM HUKUKUNDA

ZİNA SUÇU VE CEZASI

ÜZERİNE KARŞILAŞTIRMALI BİR İNCELEME

27 AĞU 2006

İsmail ACAR

149909

Türkiye Diyanet Vakfı İslam Araştırmaları Merkezi Kütüphanesi	
Dem. No:	149909
Tas. No:	347.22 ACA.İ

MADDE 243 (D) ANADOLU
ÜNİVERSİTESİ İZMİR İZMİR

DANIŞMAN

Prof. Dr. ABDULKADİR ŞENER

T 89113

İZMİR

1999

T.C. YÜKSEKÖĞRETİM KURULU
DOKÜMANTASYON MERKEZİ

Works Cited

- Caird, Edward. *The Critical Philosophy of Immanuel Kant*. Vol. I. Amsterdam, 1969.
- Kant, Immanuel. *Critique of Pure Reason*. Trans. Norman Kemp Smith. New York: St. Martin's Press, 1965.
- Kitcher, Patricia. "Kant's Real Self" in *Self and Nature in Kant's Philosophy*. Ed. A. W. Wood. Ithaca: Cornell University Press, 1984.
- Powell, C. Thomas. *Kant's Theory of Self-Consciousness*. Oxford: Clarendon Press, 1990.
- Russel, Bertrand. *A History of Western Philosophy*. New York: 1945.
- Schwyzler, Hubert. *The Unity of Understanding: A Study in Kantian Problems*. Oxford: Clarendon Press, 1990.
- Todes, Samuel J. "Knowledge and the Ego: Kant's Three Stages of Self-Evidence" in *Kant: A Collection of Critical Essays*. Ed. Robert Paul Wolff. Notre Dame: University of Notre Dame Press, 1968

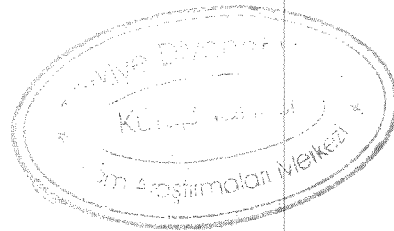
Ondokuz Mayıs Üniversitesi

İLÂHİYAT FAKÜLTESİ DERGİSİ

Sayı: 11, Samsun 1999, s. 175-183.

D.095

30 HAZİRAN 2000

MADDE YATIRILDIKTAN
SONRA GELEN DOKÜMAN

KUR'ÂN'DA "FUHŞ" KAVRAMI

Dr. Ahmet YÜKSEL*

Kur'ân-ı Kerim'de insanı inancı, sözü, fikir ve davranışı yönüyle anlatan, niteleyen ve değerlendiren kavramların ön plana çıktığı görülür.¹ Kur'ân'ın daha iyi anlaşılabilmesi için bu kavramların ve özellikle bazı anahtar terimlerin hangi anlamlara geldiği titiz bir şekilde incelenmeli ve ortaya konmalıdır. İşte bu yazımızda insanı davranışı açısından anlatan, niteleyen ve değerlendiren bir kavram olarak "fuhş" sözcüğünü ele alacağız.

F-H-Ş (ف ح ش) kökünden türemiş olan "fuhş" sözcüğü ve türevleri Kur'ân-ı Kerim'de 25 yerde kullanılır. Bu sözcük ve türevleri Câhiliye dönemi Arap Literatüründe de yaygın olarak kullanılan sözcükler arasında yer alır. Arap dilcilerine göre "fuhş" sözcüğü; bir işin, bir davranışın, bir sözün veya bir kadının çirkin, kötü ya da kaba olduğunu ifade etmek için kullanılır.² Ancak er-Râğıb el-İsfahânî "fuhş" sözcüğü ve türevlerinin çirkinlik, kabalık ya da kötülüğün aşırılığını ifade etmek için kullanıldığını belirtir.³ İbnü'l-Esîr'e göre ise bu sözcük; çoğunlukla "zinâ" anlamında kullanılır.⁴ Nitekim zinâ, çoğu zaman "el-fâhişe" olarak isimlendirilir. Ayrıca "fâhişe" kelimesi "ister söz isterse fiil olsun, genel olarak insan davranışlarından kötü olanlar"ı nitelemek için kullanılır. Bunun dışında "hakka ve doğru ölçüye uymayıp normal ölçü ve sınırları aşan her şey" fâhiş olarak nitelendirilir. Örneğin, fâhiş fiyat sözünde olduğu gibi.⁵ Bu anlam dairesi içerisinde "fuhş" sözcüğünün bir türevi olan "el-fahşâ"nın "cimrilik" anlamında kullanıldığı da görülür.

* O.M.Ü. İlahiyat Fakültesi.

¹ Izutsu, Toshihiko, *Kur'ân'da Allah ve İnsan*, çev. Süleyman Ateş, A.Ü.I.F.Y., Ankara, 1975, s.26.

² İbn Manzûr, *Lisânü'l-Arab*, Kahire, Dârü'l-Meârif, 1119, V, 3356. ("f-h-ş" mad.).

³ er-Râğıb el-İsfahânî, *el-Müfredât fi Ğaribi'l-Kur'ân*, İstanbul, 1984, s.562.

⁴ İbn Manzûr, *a.g.e.*, V, 3356.

⁵ et-Taberî, Muhammed b. Cerîr, *Câmiu'l-Beyân an Te'vili Âyi'l-Kur'ân*, Mısır, 1338, IV, 94.

878 PROSPER OF AQUITAINE, ST.

Halle. He was a military doctor from 1813 to 1815 and practiced medicine for 7 years more in Oberglöggau and Oppeln. He then prepared for the priesthood in Regensburg, and was ordained in 1826 by J. M. *Sailer, his friend and teacher. He was made choir vicar of the collegiate church in Regensburg in 1827 and a canon in 1830. Under the influence of Sailer he concerned himself for the rest of his life with the reform of contemporary church music, specifically through collecting an enormous mass of Renaissance choral works and editing them for performance. Edited selections from his library, which is still an important source for classic polyphony, appeared in the anthology *Musica Divina* (1853-63), whose fourth volume was completed after his death by his students, Joseph *Schrems and Franz *Haberl.

See also CAECILIAN MOVEMENT.

Bibliography: K. WEINMANN, *Karl Proseke* (New York 1909); "Die Prosekesche Musikbibliothek in Regensburg," *Kirchenmusikalisches Jahrbuch* 24 (1911) 107-131. D. METTENLEITER, *Karl Proseke* (2d ed. Regensburg 1895). Necrology in *Musica Divina*, ed. K. PROSKE, 10 v. (Regensburg 1853-63) 4:vii-xv. A. SCHARNAGL, *MusGG* 10:1655-56; "C. Proseke zum 100. Todestag," *Musica Sacra* 82.3 (1962) 90-94. F. GEHRING, *Grove DMM* 6:951. Fellerer *CathChMus*.

[F. J. MOLECK]

PROSPER OF AQUITAINE, ST.

Lay theologian and papal secretary of the 5th century; b. apparently Limoges, c. 390; d. probably Rome, after 455 (feast, June 25). Nothing is known of Prosper's background other than that he had an excellent classical education, was married, and read deeply in theology. He spent some time with the monks at Marseilles and proved himself a strong opponent of *Semi-pelagianism. With his friend Hilary he wrote to Augustine in Africa (428-429) concerning the opposition to Augustine's doctrine on grace among the monks (*Aug. Epist.* 225). Augustine wrote his *De praedestinatione sanctorum* and *De dono perseverantiae* in reply.

With Hilary, Prosper journeyed to Rome in 431 to obtain a favorable judgment of Augustine's doctrine from Pope *Celestine I. In Rome he seems to have modified the strict Augustinian doctrine by insisting on God's universal, salvific will and to have participated in the formulation of the Roman document called the *Capitula Caelestiana* sent to the bishops of Gaul. After 440 he was associated with Pope *Leo I and aided the Pope with his correspondence and theological writings against the Nestorians and particularly with Leo's tome to Flavian (Gennadius, *Vir. ill.* 48).

Adopting the technique used by St. Augustine in his anti-Donatist hymns for popular chanting, Prosper wrote a 1,102 hexameter poem *De ingratis* (On those without grace); *Poema conjugis ad uxorem* (poem of a husband to his wife) in 16 anacreontic verses and 53 distichs found among the works of *Paulinus of Nola (CSEL 30:341-344) is probably Prosper's. The *De providentia divina* in 876 hexameters and 48 distichs is almost certainly not authentic, as it appears to have been written c. 417. A series of epigrams, including three against the Semi-pelagians, and an ironic *Epitaphium Nestorianae et Pelagianae haereseos* seem to be of his composition. Another series of *Epigrammata ex sententiis s. Augustini* represent a summa of *Sententiae ex operibus s. Augustini*. Prosper wrote also a defense of Augustine against *Vincent of Lérins and two

Genoan priests (*Pro Augustino responsiones*); a *Contra collatorem*, against John *Cassian; and a *Psalmorum a C ad CL expositio* after the Council of Ephesus. Although the authorship of a *Confessio* and the *Letter to Demetrias* have been questioned, the second is most probably authentic.

His *Epitoma chronicorum* is a synthesis of the chronicles of *Jerome (to A.D. 378), *Sulpicius Severus, and *Orosius (to 433), but appears to reflect his own experience from 433 to 455. It was reedited and added to by *Cassiodorus and *Paul the Deacon.

In *De vocatione omnium gentium*, Prosper tried to modify Augustine's views on predestination. He considered the problem of the great mass of mankind who have no certain knowledge of salvation in Christ and asked how this fact can be reconciled with the scriptural statement that God wills the salvation of all. Augustine held that God predestined a part of mankind and simply refrained from selecting others. Since man has free will but needs specific graces to achieve salvation, the nonpredestined are damned. Prosper threw the mystery of damnation back to God's foreknowledge. He insisted on the gratuitousness of grace and of human freedom and on God's salvific will for all. Although he did not solve the problem, he softened the Augustinian rigidity and left room for later development. The *Letter to Demetrias* is one of several received by this Roman lady from contemporary Church leaders in reference to her vocation to an ascetic way of life.

Bibliography: *De vocatione*, ed. and tr., P. DE LETTER, *AncChr Wr* 14 (1952). *MGAuctAnt* 9.1:341-499. C. T. HUEGELMEYER, ed. and tr., *Carmen de ingratis* (CUA PatrSt 95; 1962). M. K. C. KRABBE, ed. and tr., *Epistula de Demetriadem de vera humilitate* (*ibid.* 97; 1965). M. CAPPUYNS, *RevBén* 39 (1927) 198-226, *De vocatione*; *ibid.* 41 (1929) 156-170, *Capitula coelestiana*; *RechTh AMéd* 1 (1929) 309-337, Augustin. G. DE PLINVAL, *Recherches Augustiniennes* 1 (1958) 339-355. G. BARDY, *DTC* 13.1:846-850. L. PELLAND, *S. Prosepi Aquitani doctrina de praedestinatione* (Montreal 1936). J. GAIDIOZ, *RevScRel* 23 (1949) 270-301, and Leo. V. GRUMEL, *RevEtAug* 2 (1956) 59-66. J. PLAGNIEUX, *ibid.* 391-402. J. J. YOUNG, *Studies on the Style of De vocatione omnium gentium* (CUA PatrSt 87; 1952). R. HELM, *Pauly-Wiss RE* 23.1 (1957) 880-897. R. LORENZ, *ZKirchgesch* 73 (1962) 217-252. J. MARTIN, *LexThK²* 8:811-812. Altaner 535-537.

[F. X. MURPHY]

PROSTITUTION

Prostitution is common lewdness for hire, the act or practice of a woman who permits a man who will pay her price to have sexual intercourse with her. It is a universal phenomenon with moral, social, cultural, psychological, medical, and other aspects. Although male prostitution is also found, that involving males exclusively is best considered as part of the general problem of *homosexuality.

History. Social attitudes toward prostitution have changed through the ages and go on changing. It is difficult to generalize about primitive societies, in which prostitution was generally obviated by an early age of marriage, the existence of polygamy or ease of divorce, and the sexual freedoms of some peoples. Instances of prostitution of slaves captured in war are reported, as are customs providing for the earning of dowries by prostitution. In a few African and American Indian tribes parents and husbands prostituted their women for gain. Some advanced peoples also associated prostitution with puberty rites or fertility cults, and some type of prostitution as a religious duty was common

KUR'AN'IN İFFET ANLAYIŞI
-Batılı Cinsel Ahlâk Anlayışlarıyla Bir Mukayese-

- İffet
- Zina
- Amlak

Yrd. Doç. Dr. Abdurrahman KASAPOĞLU*

ÖZET

Yeni cinsel ahlâk teorisyenleri, cinsel ahlâkın çeşitli toplumlardaki uygulama biçimlerine eleştiri getirmişlerdir. Fakat yine de cinsel ahlâktan bütünüyle vazgeçememişlerdir. Kur'an'ın önerdiği iffetli yaşam, ilâhî değerlere uymak macıyla gerçekleştirilir. Yeni cinsel ahlâkçılar ise, ahlâkta herhangi bir kutsallığın olmadığını savunurlar. Cinsel ahlâk teorisyenleri, cinsel alanda konulan kuralların bireyin ruh sağlığını bozduğunu ileri sürerler. Kur'an'a göre birey, Allah'ın hoşnutluğunu kazanmak için kendi iradesiyle, isteyerek cinsel güdüsünü kontrol eder. Bu durumun bireyde ruhsal sorunlara yol açma olasılığı azdır.

Anahtar Kelimeler: Cinsel güdü, cinsel ahlâk, karakter, ruh sağlığı, ahlâk kuralları.

ABSTRACT

THE THOUGHT CHASTITY OF THE QUR'AN
-A Comparison With The Thoughts of The Western Sexual Ethics-

New sexual ethic theoreticians criticize the application types, thecnics of sexual ethic in several societies, nevertheless they couldn't wholly ignore it. Chastity that the Qur'an offers is performed to obey divine rules, whereas new sexual ethicists claim that there is no holyness about/for ethic.

Sexual ethic theoreticians assert that rules applied in sexual realm disturb spiritual health. To the Qur'an person controls his sexual instinct on his-own will to access Allah's pleasure. It is quite impossible to cause person to spiritual (ruhsal) problems.

Keywords: sexual instinct, sexual ethic, character, spirit health, ethic rules.

Giriş

Kur'an'ın gönderiliş amacı insanları inanç ve davranış yönünden eğitmek, onlara doğru, tutarlı ve dengeli bir şekilde hareket edebilmeyi öğretmektir. Yüce Allah, insanı çeşitli güdü ve eğilimlerle donatmıştır. Bu güdü ve eğilimler doyurulurken insan kendi "ben"iyle, diğer insanlarla ve Allah ile olan ilişkilerini dikkate almak, gözden geçirmek durumundadır. İnsanın doyum ararken kendine, insanlara ve Allah'a karşı sorumlu olduğu eğilimlerin başında cinsel istekler gelir. İnsanın cinsel isteklerini sorumluluk bilinciyle, ölçülü ve dengeli olarak karşılamasıyla ortaya çıkan şahsiyet yapılanmasına iffet denir.

* İnönü Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Öğretim Üyesi. Malatya.

- Gazab
- Fuhr

المحدث الشريف

افتتاح

ختم الحديث الذي القاه المعتم الشيخ محمد بن القاضي في جامع حمودة باشا عام 1342

باب الحذر من الغضب والفواحش

لقوله تعالى: (والذين يجتنبون كبائر الاثم والفواحش واذا ما غضبوا هم يغفرون والذين ينفقون في السراء والضراء والكاظمين الغيظ والعافين عن الناس والله يحب المحسنين)

حدثنا عبد الله بن يوسف اخبرنا مالك عن ابن شهاب عن سعيد بن المسيب عن ابي هريرة رضي الله تعالى عنه ان رسول الله صلى الله عليه وسلم قال: ليس الشديد بالصرعة انما الشديد من يملك نفسه عند الغضب

قال حجة الاسلام الغزالي: الغضب شعلة نار مستكنة في طي الفؤاد. استكان الجمر تحت الرماد. يستخرجها الكبر الدفين في قلب كل جبار عنيد. استخراج الحجر النار من الحديد. هو من نتائج الغضب الحقد والحسد وبهما هلك من هلك وفسد من فسد وحيث كان الحسد والحقد والغضب. مما يسوق العبد لمواطن العطب. وكان القصد الشرعي من وضع الشريعة اخراج المكلف عن داعية هواه. وهدايته لما به سعادة في دينه ودنياه. تتابعت الآيات والاحاديث في التحذير منها ليتنبه اولو الالباب. ومن ذلك ما تلاه ورواه الامام البخاري رضي الله عنه في هذا الباب

استدل للحذر من الغضب اولاً بثابتين كريمتين اولهما قواه تبارك وتعالى (والذين يجتنبون كبائر الاثم والفواحش واذا ما غضبوا هم يغفرون) قال جمهور اهل التفسير كبائر الاثم ما رتب عليه الوعيد او ما يوجب الحد او كل ما نهى الله عنه والفواحش ما فحش وعظم قبحة منها. وقيل المراد بالكبائر ما يتعلق بالبدع واستخراج الشبهات وبالفواحش ما يتعلق بالقوة الشهوانية. وقوله: واذا ما غضبوا هم يغفرون. ما يتعلق بالقوة الغضبية.

T.C.
YÜZÜNCÜ YIL ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
TEMEL İSLAM BİLİMLERİ ANABİLİM DALI
İSLAM HUKUKU BİLİM DALI

İSLÂM CEZA HUKUKUNDA KAST UNSURU
(ÖLDÜRME, MÜESSİR FİİL, HIRSIZLIK VE ZİNA SUÇLARINDA)

Fuhuş

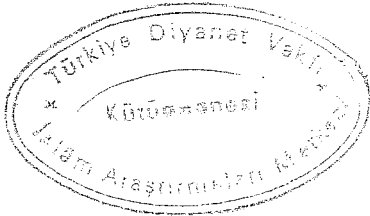
YÜKSEK LİSANS TEZİ

Türkiye Diyanet Vakfı İslâm Araştırmaları Merkezi Kütüphanesi	
Dem. No:	175581
Tas. No:	347 22 Tiy.İ

30.08.2008

Hazırlayan

Sait Ramazan TİYEK

Danışman

Yrd. Doç. Dr. Sahip BEROJE

3. BOŞOĞLU Metin (Dr.)

İstanbul Üniv. Tıp. Fak. Psikiatri İstanbul 1979 1 c, 263 s, eb: 23x18 cm.

Doktora tezinin adı :

" Sosyal Psikiatrik Açıdan İstanbul'da Yasal Fuhuş." 06 OCAK 1994

Fuhuşun tanım, tarihçesi, sosyal işlevleri. Fuhuşu yaratan sosyal etkenler. Fahişelerin müşterileri, Yaş dağılımı. Medeni durum.

Aile için mikro-Toplumsal davranış. Parasal ilişki. Cinsel davranış-İstanbul, Karaköy Galat Genelevinde çalışan 206 kadınla yapılan görüşme: Aile yapısı, sosyo ekonomik ve kültürel özellikleri, Psiko sosyal ve cinsel davranışlar açısından incelendi. Genel olarak kadınlar, fakir ailelerden (sosyo-ekonomik ve kültürel) gelmektedirler. Deneklerin yarısında saptanan parçalanmış ve uyumsuz aile faktörü fahişeliği hazırlayıcı etkenlerden birisi olarak karşımıza çıkar. Daha çok orta alt sınıf kent-soylu ailelerden gelmeleri kent yaşamının fahişeliğe geçişteki önemli katkısını vurgulamaktadır.

Çalışan kadınlar arasında fahişeliğe geçiş daha çok hizmet mesleklerinden ve imalat sektöründeki işçilerden olmaktadır. Deneklerin 3/4'ü evlenip ayrılmış olması boşanma ile fahişeliğe geçiş süreci arasında ki olası ilişkiye dikkati çekmektedir.

Deneklerin fahişeliğe özgü alt-kültürel yapı içinde kapalı bir topluluk oluşturdukları ortak toplumsal değerlere ve geleneksel yaşam biçimine yabancılaştıkları, sosyal ilişkiler aktiviteler ve bilgilenme davranışları açısından ileri derecede kısıtlı bir yaşam sürdürdükleri anlaşılmıştır.

"Fuhuş" (FAHŞÂ)

~~F~~ FÂHİŞE

FİHİ

el-Ayni, "Umdetü'l-Karî--y" c. XV, s. 153-154

FUHŞ

IDA (DIT)

~~441~~ FUHUS

Nevevi, Serhu'l-Mislîm c. 17 s. 76

FKH

~~F~~ Fuhuş,

Alusi, Ruhul-Meânî, XVIII, 122

DA KTP 297- 211 ALU-R

1733 BEESTON, A. F. L. The so-called harlots of Hadramaut. *Oriens* 5 (1952), pp. 16-22

Fahîşe
Hadramut

28 MAYIS 1993

204 SIDDIQUEE, Nabilah. When jahishah becomes widespread - AIDS and the Maja hadith. *Islam and AIDS: between scorn, pity and justice*. Ed. Farid Esack and Sarah Chiddy. Oxford: OneWorld, 2009, pp.59-75.

Fuhuş

MADE YAYIMLANDIKTAN SONRA GIRMEN OKUTMAN
27 HAZ 2010

IDA

made: Fuhuş

31 EKİM 1991

A. Br. : c. IX, s. 190

B. L. : c. VII, s. 4222-23, 3951

F. A. : c. 2, s. 134

M. L. : c. 17, s. 874-75, 488

T. A. : c. XVIII, s. 60-62

TENZİT AŞİRETLERİ DANIŞTAYI

YILMAZ, Fikret. Die Hure, der Offizier und der rote Kaftan. *Frauen, Bilder und Gelehrte. Studien zu Gesellschaft und Künsten im Osmanischen Reich. Arts, women and scholars. Studies in Ottoman society and culture. Festschrift Hans Georg Majer. 1. Hrsg. / Ed. Sabine Präter & Christoph K. Neumann. Istanbul: Simurg, 2002, pp.167-178. [16th century. Prostitution.]*

26 EYLÜL 2010

3168 MEYERSON, M.D. Prostitution of Muslim women in the Kingdom of Valencia: religious and social discrimination in a medieval plural society. *The medieval Mediterranean: cross-cultural contacts*. Ed. M. J. Chah & K. L. Reyerson. St. Cloud (USA): North Star Press, 1988 (Medieval Studies at Minnesota, 3) pp.87-95

Fuhuş

1531 yos
1541 yos

29 MAYIS 1992

N. B. Gözüm

Zaher (Dog, Dr.), "İstanbul'da Fuhuş ve Zührevî Hastalıklar 1914 - 1933", *Tarih ve Toplum*, 39, (Mart 1987), 31 - 40 s.

TOPRAK,

-Fuhuş-

11 MAYIS 1992

R291 **Beyoğlu'nda fuhuş.** By Scognamillo, G. Istanbul, 1994.
Mouhidine, Timour. *Observatoire Urbain d'Istanbul: Lettre d'Information*, 6 (1994), pp.15-16 (F)

MAYIS

28 EKİM 2002

Fubus

الفحش

الهادى الى موضوعات نهج البلاغة ٤٢٧

٤١٤

24224 Ross, Sir E. D. Fresh light on the word "scarlet." *JASB* N.S. 4 (1908), pp. 403-404

Fahise (iffetia)
bkr FUBUS

al. kumra

scarlet letter: esliden

Zuraz qaynu lea... qoqunde vapunaqis
mashur otaliga kumra A kady